

## Nr 696

Av herr **Ericsson** i Näs, *angående stödlån åt vissa fiskare, som lidit förluster till följd av stormskador å fiskredskap under hösten 1955.*

Den svåra, orkanartade storm, som den 16 september 1955 drog fram över södra Kalmar län, medförde mycket stora förluster för fisket inom nämnda område. Värst drabbades de fiskare, som använder sig av fasta redskap, t. ex. ålbottengarn. Praktiskt taget överallt vid öppen kust och där vinden legat på blev dessa redskap omkullslagna och svårt skadade. På många båtar anställdes skador och totalhaveri förekom.

Av undersökning, som Kalmar läns södra hushållningssällskap genom sin fiskerikonsulent företagit, framgår, att cirka 230 ålbottengarn skadats. Enligt gjorda beräkningar kan i bästa fall en tredjedel av garnen åter tagas i bruk denna säsong. Övriga är så svårt skadade, att man icke hinner få dem i ordning. I en del fall är redskapen så förstörda, att de icke kan lagas. En preliminär beräkning visar, att inte mindre än cirka 57 yrkesfiskare och 68 binäringsfiskare vållats förluster. Störst är förlusterna vid Ölands ostkust och vid fastlandskusten söder om Kalmar.

De förluster, som genom stormen drabbat fiskenäringen i nämnda område, är så betydande, att i många fall enskilda fiskare hotas av ekonomisk katastrof, om icke bistånd kan lämnas dem. Redskaps- och båtförlusterna har approximativt uppskattats till 300 000 kronor. Därtill kommer att fiskarna får vidkännas en fångstminskning med åtföljande inkomstbortfall, som för många är ytterst påfrestande. Detta är särskilt kännbart för fiskarna på Öland, som vid tiden för stormen ännu ej hunnit få några fångster att tala om. Enligt av hushållningssällskapet i samverkan med Ostkustens ålfiskareförbund gjord preliminär undersökning torde till följd av stormen cirka 30 fiskare behöva låna sammanlagt 150 000 à 200 000 kronor för betalning av skulder och för uppehälle under tiden intill dess inkomster genom fiske på nytt kan erhållas. Det bör understrykas, att de småföretagare, som det här är fråga om, har mycket stora svårigheter att erhålla erforderliga lån i det under senare tid skärpta läget på kreditmarknaden.

Det är synnerligen angeläget, att åtgärder snarast vidtages i syfte att bispringa fiskarna i den bekymmersamma situation, som uppkommit genom stormen. Bestämmelserna rörande fiskredskapsfonden och fiskerilånefonden är inte sådana, att erforderlig hjälp på så sätt kan lämnas i

det aktuella läget. En framkomlig väg synes emellertid vara, att de av stormskadorna drabbade fiskarna finge möjlighet att erhålla stödlån enligt i huvudsak samma grunder, som föreslagits gälla för jordbrukare och trädgårdsodlare, som drabbats av svåra skördeskador och i anledning därav är i behov av ekonomiskt bistånd. De förluster som genom stormen drabbat fiskarna i ifrågavarande område torde vara av samma karaktär som skördeförlusterna för jordbrukare och trädgårdsodlare till följd av den ogynnsamma väderleken. Då skadegörelserna berott på omständigheter, över vilka de enskilda företagen inte kunnat råda, synes det självklart, att bistånd från statens sida genom lån även i detta fall måste lämnas.

Då stormen den 16 september medfört en synnerligen bekymmersam situation för fiskenäringen inom nämnda område, torde frågan om bistånd åt de drabbade fiskarna snarast böra underställas riksdagens prövning enligt de föreskrifter som i riksdagsordningen § 55 gives beträffande sådana händelser. Jag vill därför föreslå, att staten må ställa ett belopp av 150 000 kronor till förfogande för stödlån åt fiskare, som drabbats av förluster genom stormen och i anledning därav behöver ekonomiskt bistånd. I princip torde för dessa lån samma grunder kunna tillämpas som förslagits beträffande stödlånen till jordbrukare och trädgårdsodlare. Det bör ankomma på vederbörande utskott att utarbeta förslag till härför erforderlig författningstext. Den ovan omnämnda rapporten från fiskerikonsulenten inom hushållningssällskapet och eventuellt andra handlingar, som kan tjäna till belysning av skadornas och hjälpbehovets omfattning, torde få tillställas utskottet direkt.

Med stöd av vad som ovan anförts och med hänvisning till att frågans behandling icke kan uppskjutas samt med åberopande av riksdagsordningen § 55 hemställes,

att riksdagen må besluta medge, att stödlån med anledning av stormskador den 16 september 1955 må utlämnas till fiskare i enlighet med de grunder, som förordats i motionen,

att riksdagen till sådana stödlån å tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1955/1956 under kapitalbudgeten, fonden för låneunderstöd, må anvisa ett investeringsanslag av 150 000 kronor, samt

att vederbörande utskott må utarbeta förslag till härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 1 november 1955

*Gunmar Ericsson*

i Näs